

Vážený pane inženýre,

odpovídám na Váš e-mail ve věci povinnosti provozovatelů kogeneračních jednotek spalujících bioplyn v souvislosti s platností přísnějších specifických emisních limitů od 1. 1. 2020 (viz § 29 odst. 4 vyhlášky č. 415/2012 Sb. o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „vyhláška“). K Vašemu dotazu uvádím následující.

Ptáte se, pokud bylo například v r. 2019 provedeno autorizované měření emisí, ze kterého lze dovodit, že spalovací stacionární zdroj by nemusel plnit emisní limity platné od 1.1. 2020, je nutné provést v r. 2020 nové měření emisí, když zákonná perioda provádění měření je 1 x za 3 roky?

Intervaly k provádění jednorázového měření emisí spalovacích stacionárních zdrojů podle § 13 vyhlášky o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 1 MW do 5 MW, které spalují plynná nebo kapalná paliva, stanoví ustanovení § 3 odst. 3 písm. b) bod 1. vyhlášky, na 3 kalendářní roky. Provedení jednorázového měření emisí nad rámec výše uvedeného ustanovení je vyžadováno pouze v případech, které specifikuje ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky, tj. pokud dojde ke změně paliva nebo k zásahu do konstrukce nebo vybavení stacionárního zdroje, který by mohl vést ke změně emisí. Jednorázové měření emisí podle ustanovení § 3 odst. 3 písm. b) bod 1. vyhlášky, je možné provést nejdříve po uplynutí 18 měsíců od data předchozího jednorázového měření emisí (viz ustanovení § 3 odst. 4 písm. b) vyhlášky). S ohledem na výše uvedené není nutné jednorázové měření emisí nad rámec uvedeného intervalu provádět. Povinnost provozovatele stacionárního zdroje dodržovat emisní limity podle ustanovení § 4 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), stanovená ustanovením § 17 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně ovzduší není výše uvedeným dotčena. Česká inspekce životního prostředí může v rámci kontroly zdroje provést měření emisí, které prokáže plnění stanovených hodnot specifických emisních limitů.

Dále se dotazujete, zda v případě instalace katalyzátoru za účelem snížení emisí oxidu uhelnatého, v návaznosti na snížení specifických emisních limitů stanovených vyhláškou, je nutné požádat krajský úřad o změnu povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší.

Specifické emisní limity jsou podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně ovzduší stanovené buď vyhláškou pro jednotlivé typy stacionárních zdrojů nebo je může pro stacionární zdroj stanovit krajský úřad v povolení provozu. Zároveň podle ustanovení § 4 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší platí, že specifický emisní limit, který stanoví krajský úřad v povolení provozu zdroje, nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený pro daný typ stacionárního zdroje ve vyhlášce. Pokud tedy povolení provozu spalovacího stacionárního zdroje konkrétní hodnoty specifických emisních limitů neuvádí, vztahují se na něj příslušné specifické emisní limity stanovené dotčeným zdrojům od 1. 1. 2020 vyhláškou, a není tedy nutné povolení provozu měnit.

Pokud však povolení provozu uvádí hodnoty specifických emisních limitů, které nejsou v souladu s požadavky vyhlášky platnými od 1. 1. 2020, bude vhodné povolení provozu při první příležitosti změnit, nicméně platí, že rozhodné jsou hodnoty

specifických emisních limitů stanovené ve vyhlášce, které je třeba plnit bez ohledu na mírnější specifické emisní limity stanovené v povolení provozu.

S pozdravem

Bc. Kurt Dědič

ředitel odboru ochrany ovzduší

Ministerstvo životního prostředí

Vršovická 65 · 100 10 Praha 10

tel.: + 420 267 122 837, **mob.:** +420 602 759 056

e-mail: kurt.dedic@mzp.cz · **web:** www.mzp.cz

Ministerstvo životního prostředí